

רוחין אמנון

בן יעקב וזהבה. נולד ב־9.10.1928 ברמת־רחל שליד ירושלים להוריו חברי הקיבוץ. עבר את כל שלבי החינוך במוסדות הקיבוץ וכיתת־המשך י' גמר בבית־הספר המשותף תל־יוסף—עין־חרוד. לפי המלצת מוריו עבר ללמוד מסגרות מכנית בבית־הספר המקצועי "עמל" בירושלים. הצטיין בתבונת־כפים כטוב בתלמידים ועבודותיו היו ל"שם דבר" בתערוכת עבודות התלמידים. כשגמר את המחזור הראשון (בן שתי שנים) נאסר

ב"שבת השחורה" (29.6.1946) יחד עם אביו ונלקח ללטרון ואחר־כך לרפיח. במעצר הרבה לעסוק בהתעמלות ולהדריך את חבריו בעבודות יד־מחמרי גרוטאות. את אמו הרגיע באמרתו: "גם לטרון בארץ־ישראל". אחרי שחרורו קיבל את תעודת־הגמר, נתקבל כחבר במשק ועבד במסגריה. ב"הגנה" נתחנך כתלמיד במשק ואחר־כך, בבית־הספר "עמל", התחיל בשירותי קשר ואיתות והיה לקלע מצוין. נחשב "כמו חבר" בהכשרות הפלמ"ח ברמת־רחל ורוב שעות הפנאי שלו בילה בחברתו. בקיץ 1947 נשלח לקורס מ"כ, גמר אותו בהצטיינות והתחיל בהדרכה. משהחלה מלחמת־השחרור התגייס עם כל נוער הקיבוץ לפלמ"ח, ועל אף הבעת רצונו העז ללכת לשירות קרבי, הושאל למשך שנה מטעם הפלמ"ח לשירות הדרכה במחוז ירושלים. הוא התקומם לכך, אך ציית לפקודה והדריך. בדצמבר 1947 התגייס לגדוד "מכמש" והשתתף בפעולות בדרום ירושלים (בית צפאפה, צור־בהר, שיבוש התחבורה הערבית בכביש בית־לחם), וב־1 בינואר 1948 הצטיין בניהול הפעולה נגד כפר־השילות. אחר־כך נשלח לקורס מ"מ בנחניה. הלך שמה מתוך ציות לפקודה, אם כי לא יכול להסכים "לשבת בטל בלימודים בעת שחבריו לוחמים", ובשיירה שיצאה לפני פסח הש"ת חזר לירושלים כקצין מוסמך. שוב רצו להעסיקו בהדרכה והוא עמד בתוקף על זכותו לשירות קרבי ממש. התרוצץ ימים אחדים כ"קצין בלי חילים", כי מחלקתו היתה בגוש עציון, ובאין עיסוק אחר הצטרף למגיני רמת־רחל, מקום־הולדתו. סוף־סוף נקרא לשירות, כי נמצאה מחלקה בשבילו.

ממחרת צאת הבריטים ושלח לפקד על הפריצה מצד תלפיות לתוך
מחנה אלנבי, כדי לכבשו מידי הערבים שהבריטים מסרוהו להם. פיצוץ
הגדר לא הצליח, המשורין שאמנון נסע בו שקע בתעלה ונסתבך בתיל.
כדורי מכוונת-ידיה כבדות של האויב חדרו לתוך המשורין ופגעו בשני
אנשים. אמנון הוציא את אנשיו מהמשורין למקום-מחסה, חבש את הפצוע,
וחזר לבדו אל המשורין להוריד את המגלד שנשאר על כנו של המשורין.
תוך כדי עבודה זו הוציא את ראשו מבעד לארובת המשורין ואז נפל
בפגוע צרור-כדורים ברקתו ב-15.5.1948. למחרת היום הובא למנוחת-
עולמים בבית-הקברות ברמת-רחל. זכרו הועלה בספר "רמת-רחל במערכה".
אחרי נפלו הועלה לדרגת סגן לפי פקודת המטכ"ל.